

Luboš Kolařík

Pan Luboš Kolařík se narodil 12. listopadu 1944 v Praze a byl součástí ruské okupace v roce 1968.

Pan Kolařík se jako malý žil v rodině poslankyně Národního výboru a svářeče. Když byl starší, jeho rodina se přidala ke „straně“ ze sebezáchovných důvodů, ale jeho bratr, který je o dva roky mladší než pan Luboš, se do strany přidal z čistě prospěchářských důvodů. Pan Luboš vždy byl a bude odpůrcem komunistické strany. Jako jediný z rodiny byl nestraníkem.

Už jako mladý nastoupil na vojnu, což ho v jisté míře i vychovalo (jak sám tvrdí). Vojna člověku sice do života dost dá, jak říká sám pan Kolařík (v případě pana Kolaříka např. pohled na komunismus), ale také sebere a v jeho případě to bylo jeho dětství, a proto musel dospět velice rychle.

Do středu dění v srpnu 1968 se pan Kolařík dost náhodou. Všechno to začalo příhodou s neškodným skútrek. Ten, pan Kolařík „zrušil“, a když šel do pojišťovny pro dokumenty už nefungovala doprava a bylo zřejmé, že se něco děje. Cestou se setkal s kolonou tanků, ale o čem se dozvěděl až později. Jelikož z vojny znal vojenské postupy, začal si v hlavě srovnávat, co přesně se děje.

Ve Spálené ulici se dozvěděl, že místní pojišťovna nefunguje (což nebylo moc udivující, jak sám pan Kolařík tvrdí). Vracel se přes Václavské náměstí a tam si „užil všechnu tu parádu“. Dále už byl jen donucen odejít z armády a dostal se k práci na bagru. Ta mu umožnila vycestovat do Afriky a Sovětského svazu.

Po pádu komunismu pan Kolařík získal vyznamenání za službu vlasti. Povýšili ho z hodnosti nadporučíka do hodnosti podplukovníka. Cestou domů se pan Luboš „jen smál“, protože takováto událost se neděje dvakrát do dne.